

felig Anledning til et saadant Forbuds Udstedelse. Vi have ganske vist ikke kunnet drifte os til at paastaa, at der ikke kunde komme til at foreligge Omstændigheder og Forhold, som kunde motivere et saadant Udførelsesforbuds Udstedelse, men jeg vil gjentage, hvad jeg udtalte i Fællesudvalgets Møde i Aftes, at et Udførelsesforbud er en Foranstaltning, der er saa meget i Strid med vor hele øvrige økonomiske Lovgivning, at vi maa antage, at der maatte foreligge stærke Grunde for at gaa ind derpaa, og jeg er ogsaa overbevist om, at den ærede Indenrigsminister, som han da ogsaa har udtalt i Fællesudvalget, først vil anvende denne Bemyndigelse efter al den modne Overveielse, han er i Stand til at yde Spørgsmaalet. Jeg har nu omtalt de 3 Hovedbestemmelser. Meningerne kunne jo være mere og mindre delte om Rigtigheden af deres Affattelse. Jeg tror imidlertid, at den altsedes overveiede Del baade af denne Forsamling og af Folk i Almindelighed vil kunne føle sig tilfredsstillt ved den Affattelse, som de nævnte 3 Hovedbestemmelser have faaet. De øvrige Poster skal jeg ikke komme ind paa detaillert at omtale. — Jeg har kun et Par Bemærkninger at tilføie efter udtrykkelig Aftale. Den ene er den, at naar der til § 3 fordres tilføiet, at det er forbudt Enhver, der tilvirker Smør, at fabrikere Margarine eller foretage nogen Blanding af dette Stof med Smør eller i sine Lokaler at lade saadan Virksomhed foregaa, men at Blandinger til eget Brug, der ikke foretages i Meierilokaler, dog ligge udenfor dette Forbud, saa mangler der egentlig formelt ombendt en Bestemmelse, som gjør den samme Undtagelse for deres Bedkommende, der fabrikere Margarine. Efter Bestemmelsens Ordlyd skulde man tro, at de ikke have Lov til under nogenomhelst Form, heller ikke til eget Brug, at tilvirke Smør. Dette er ikke Fællesudvalgets Mening med denne Indstilling, idet vi anse det for en Selvfølge, at det Samme vil gjælde for Margarinefabrikanterne som for Enhver, at Blanding af Margarine og ligeledes Tilvirking af Smør til eget Brug kommer ikke ind under disse Bestemmelser. Jeg siger dette efter udtrykkelig Aftale i Fællesudvalget om, at begge Things Ordførere skulde udtale dette i Thinget. Der er et andet Punkt. Den Bestemmelse, vi satte ind her i Folkethinget, at i ethvert Meierilokale skal der ophænges en Plakat, indeholdende denne Lov og enkelte dertil fœiede Straffebestemmelser, staar der endnu. Efter Samtale med nogle af Udvalgets Medlemmer skal jeg nu gjentage den Udtalelse, som jeg tror, at jeg fremsatte ved 2den Behandling her i Folke-

thinget, at jeg vilde anse det for tilraadeligt, at disse Plakater anskaffedes af Ministeriet og udleveredes gratis, og at der blev givet Anvisning paa, at de Bedkommende kunde henvende sig til Politimesteren eller til Amtsstuen, hvor man nu vil, for at faae dem. At gjøre Handel med saadanne Plakater til en lille Statsforretning, finder man ikke rigtig, naar det ved Lov paabydes, at de skulde ophænges paa de paagjældende Steder. Endelig skal jeg tilføie, at som Sagens Behandling nu er trukken ud, at den eventuelle Lov nu bliver vedtaget paa Finanssaarets sidste Dag, saa at der kun er 1 Maaned at løbe paa, indtil Loven skal træde i Kraft, hvilket jo er en forholdsvis meget kort Frist, vil det have sin Banfelighed for adskillige af de i disse Lovbestemmelser omhandlede Handlende at kunne gjøre rent Bort til den 1ste Mai, saa at de ikke generes af Loven. Jeg vil derfor henvise til den ærede Indenrigsminister at gjøre alt Sit til, at denne Lov kan komme til at blive offentliggjort hurtigst mulig, og jeg vil henstille til de ærede Blade i Almindelighed, om der ikke under disse Forhold er Anledning til at lade Loven staa i Bladene i Aften eller i Morgen tidlig og saaledes lade den komme offentlig frem, for at de deri Interesserede kunne have saa lang Frist som muligt til at indrette sig paa Opgjørelse til 1ste Mai. At der ligeledes fra Indenrigsministeriets Side vil blive gjort Alt for at lette denne Overgang, føler jeg mig overbevist om. Jeg skal indskrænke mig hertil og anbefale de øvrige Endringer som mindre væsentlige. Hvis jeg skulde have glemt Noget, vil jeg maasse senere blive erindret derom.

Svarp: Mindretallets almindelige Stilling til denne Sag var givet, saasnart det var os klart, at det Standpunkt, som var vort oprindelige, nemlig det absolute Forbud, ikke var til at sætte igjennem. Fra det Øieblik maatte det være Opgaven for os at arbejde paa at faae det mest Mulige ud af Lovforslaget. Denne Klarhed i Situationen var allerede til Stede her under 1ste Behandling, og jeg kunde derfor slutte 1ste Behandling for mit Bedkommende med at sige, at vor Bestræbelse vilde gaa ud paa at opnaa det mest Mulige. De Endringsforslag, der nu foreligge og have samlet Flertal i Fællesudvalget, ere efter min Opfattelse det mest Mulige, der for Smørrets Bedkommende har været at opnaa, saaledes som Forholdene nu ere i dette Thing og i det andet Thing, og som Regjerings Stilling har været. Naar man nu spørger, om dette er et Forslag, som vi fra